

Τοπικές Ειδήσεις

ΘΑ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΝΕΑ ΣΥΜΒΑΣΙΣ "ΓΛΑΥΚΟΥ", - Δ.Ε.Η. ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΥ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ

Την εσπέραν χθές αφιχθήσαν ες Αθήνας ο πρόεδρος του Δ.Ε.Η. Συμβούλου και εκπρόσωπος του Δήμου και τήν εταιρείαν «Γλαυκός» κ. Γεωργίου Κωνσταντίνου και ο τεχνικός διευθυντής κ. Γ. Βασιλόπουλος, αΐτινες επικοινωνήσαν ες Αθήνας με τους ιδρυνοτάς της Δ.Ε.Η. δια ζητήματα άφορμοντα τω «Γλαυκώ».

Ο κ. Κωνσταντίνου ανέφερον ες τόν Δήμαρχον κ. Ρουφον τας έν Αθήνας ενεργείας του, πρόβδη δέ και ες σχετικάς ανακοινώσεις πρός τόν Ύψον.

(όψηλως και χαμηλώς τάσεως). «Αί υποδείξεις μας έν σχέσει με τήν διατύπωσιν τής συμβάσεως άπό πλευράς θρον ένγένοντο δεκτάι. Συνεζητήθη ή δυνατότης εφαρμογής τιμολογίου Β' όπερ σημαίνει τιμολόγιον πωλήσεως παρά τής Δ.Ε.Η. κατά 15 ο/ο επί ελαττον του σημερινού. Ύπεστηρίζαμεν τήν νομικήν δυνατότητα εφαρμογής του τουούτου τιμολογίου διά τών «Γλαυκώ» άσχετάς πρός τήν σύμβασιν Δ.Ε.Η.-ΠΑΟΥΡΕΡ. Η άποψίς μας αύτη ένγένετο δεκτή και ύπό τού νομικού συμβούλου τής Δ.Ε.Η. και ούτω έλπίζεται ή ύπογραφή τής σχετικής συμφωνίας.

Αί δυνατότητες τής τεχνικής εφαρμογής ύπεστηρίχθησαν ύπό τού κ. Βασιλοπούλου.

Η σχετική σύμβασις θα ύπογραφη έντός τής προσεχούς εβδομάδος.

«Χρότος τής μεταδόσεως μας ες Αθήνας ήτο, είπεν, ή ύπογραφή συμβάσεως διά τήν μίσθωσιν των γραμμών τής Δ.Ε.Η., έντός τού προνομίου τού «Γλαυκώ» και ή παροχή παρά τής Δ.Ε.Η. τιμολογίου, έπιτρέποντος τήν εφαρμογήν ύπό τού «Γλαυκώ» τμηών εξυμνηρουσών τους καταναλωτάς πάσης μορφής.

ΚΑΤΕΠΕΛΥΣΑΝ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΜΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΝΑΡΚΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Την 10.30' προΐννη χθές κατέπλευσαν ες τόν λιμένα μας τά τέσσαρα πρώτα σκάφη τής 84 όμοίας ναρκαλιευτικής του Έκτου Αμερικανικού Στόλου ύπό τήν διοίκησιν του πλωτάρχου Ε. Φλόν.

Αμα τήκατάπλη τής Μοίρας ο διοικητής αύτης έπισκέφθη τόν ύποδιοικητή τής Ναυτικής Βάσεως κ. Μπελάου τόν πλωτάρχη Δέδα άποσαύζοντος και τόν κεντρικόν λιμεναρχήν κ. Η. Ταμπούραδον ό όποιοι και άναπέδωσαν τήν έπίσκεψιν, άκο-

λούθως δέ τόν Νομαρχήν, τόν Μητροπολίτην, τόν Διοικητήν τής ΙΙΙ Μερρχίας, τόν Διευθυντήν τής Αστυνομίας και τόν Διοικητήν τής Ανωτέρας Διοικήσεως Χωροφυλακής.

Σήμερον τήν πρώταν ό πλωτάρχη Φλόν θα έπισκεψή τόν Διμαρχον Πατρών κ. Β. Ρουφον-άπουσιάζοντα χθές-άκολουθώντας δέ θα δεχθή ήτοι τού ακάρου «Σαγκασιόνη» τήν άνακτόδωσιν τής έπισκέψεως έκ μέρους των άρχών τής πόλεως.

ΙΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΙΚΑ ΑΠΗΛΑΘΗ ΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΟΤΙ ΕΞ ΑΜΕΛΕΙΑΣ ΕΓΕΝΕΤΟ ΑΙΤΙΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ

Τό τριμελές πλημμελειοδικειον άπέλλασε χθές τόν Ιατρόν τού Ι.Κ.Α. κ. Ν. Τσιμπούκη τής κατηγορίας ότι έξ άμελείας του έγένετο ούτιος τού θανάτου του Μιχαήλ Ν. Μπαϊρακτάρη 18 μηνών.

Κατά τού κατηγορητήριον τήν 16ην Φεβρουαρίου ε.ε. ό άλιεργάτης Νκ. Μπαϊρακτάρης μετέφερε ες τόν πολυκλιτρειον τού Ι.Κ.Α. τόν μικρόν υιόν του Μιχαήλ, ό όποιος, ως τόν έπισημώσαν οι οίκοι του είνε έλαβε άπό γεννητοικήν οίκίαν τεμχίον τυρού έμποιτισμένον με άπονητοφαρμακόν.

Κατά τούς ίσχυρισμούς του μήνυτου ο Ιατρός Τσιμπούκης άπό εξέταση τόν μικρόν συνέστησεν ες τούτον όπως παραλάβη τόν υιόν του και μεταθή ες τήν οίκίαν του, άποκλεισας τόν ένδοξόμενον τής δηλητηρίασεως.

Ο Μπαϊρακτάρης ήκολούθησε τήν ύπόδειξιν τού Ιατρού, όταν όμως μετέβη ες τήν οίκίαν του ή κατάσταση τού υιού του ήρριξεν έπιδεινουμενή και διά τούτο μετέφερε τόν μικρόν ες τόν Έρμυθόν Σταυρόν, όπου ο έργμαρέβον Ιατρός διά τόν ένδοξόμενον δηλητηρίασεως πρόβδη ες τήν ένδοξομένην θεραπεύσιν (πλύσις στομάχου κλπ). Τούτο, ως ύπεστήριξεν ο κ. Τσιμπούκης, ύπέδειξε και αύτός ες τούς γονεάς τού μικρού παρά τού γεγονός ότι δέν διεπίστωσε συμπτώματα δηλητηρίασεως, συστήσας όπως μεταφέρουν τόν μικρόν ες τόν Έρμυθόν Σταυρόν, διότι τού ΙΚΑ στερείται τούτων μέσων.

«Ο μικρός, παρά τας προσηλαθείας τού Ιατρού ες τόν Έρμυθόν Σταυρόν, άπέθανεν. Μεταξύ των μαρτύρων ύπερασπίσεως τού Ιατρού προσήλθον και οι ες Αθήνας κατελήθοντες καθηγητάι τού Πατιστηριαίου κ.κ. Κωνστ. Χωρέμης, Κωνστ. Ηλιάκης και Ι. Ύσκακιμόγλου.

Έκ τούτων, ο κ. Χωρέμης ύπεστήριξεν ότι «έξ θρον έχει ύπ' όψιν τόν δέν δύναται να δεδωκόνη ότι ο θάνατος τού μικρού προήλθεν εκ δηλητηρίασεως και έπρότεινε να διερευνηθή διά μαρτύρων ή έκδοχή άν ο μικρός «έφαγε τυρί ή άχι». Ο κ. Ηλιάκης ύπεστήριξεν ότι «εκ τής τοξικολογικής εξέτασεως ούδέν στοιχείον προέβηεν ότι ο θάνατος προήλθεν εκ δηλητηρίασεως, άποδύσας τούτον ες άλλην αίτιαν. Τέλος, ο κ. Ύσκακιμόγλου ύπεστήριξεν, ότι «έφ' όσον αι εξέτασις ήσαν άρνητικά δέν όπωσ άναζητήσθαι άλλω τά αίτια τού θανάτου».

Κατόπιν τών άνωτέρω, τού δικαστήριον άπέλλασε τόν Ιατρόν Τσιμπούκη πάσης κατηγορίας.

Κατόπιν τών άνωτέρω, τού δικαστήριον άπέλλασε τόν Ιατρόν Τσιμπούκη πάσης κατηγορίας.

ΜΕ ΕΝΑ ΠΛΑΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΕΠΕΤΥΧΕ Ν' ΑΠΗΛΑΘΗ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

Υπό τού Τριμελούς Έφετείου καταδικάσθη ες 4 μηνών φυλάκισιν ο Άνδρ. Σπ. Περράτος, έν Γαλάτεις Μακρονείας, κατηγορούμενος δι' άπάτην ες όάρου τής Γεωργίας Ύπαρχου Γεωρ. Ζαχαροπούλου.

Ο κατηγορούμενος τήν 13ην Ιουλίου 1954 έπέλυσε ες τήν μηνύτραν άγρόν κείμενον ες όσον «Χίον» Γαλάτεις, τών όποιον ο ύιος είνε μεταδύσας ες τόν έπί Ύπαρχη γαμβρόν του.

Υπό τού αύτου δικαστήριου καταδικάσθη ες 4 μηνών φυλάκισιν ή Γεωργία Σούζου Δημ. Βουλιμώτη, ένών 17, κάτοικος Μεσσαογγίου, κατηγορούμενη ότι τήν 21ην Ιανουαρίου ε.ε. έξέριψεν ες τόν πρόσωπον τού συζύγου τής Δημητρίου «άτινίλα», με άποτέλεσμα να τού προκαλέσθι έγκαίνια ες τόν πρόσωπον και τόν τράχηλον.

Κατεδικάσθη ες 4 μηνών φυλάκισιν ο Γεωρ. Ύψαν.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ
Μπότσας, ένών 21, κάτοικος Μοναστηριακού Γορτυνίου, κατηγορούμενος, ότι τήν 21ην Μαΐου 1954 προσέκρινε πλάστον πιστοποιητικόν ες τόν 106 στρατιωτικόν γραφεύον Πόρου, διά τού όποίου έπέτυχε τήν άπλλαγήν του εκ των στρατιωτικών ύποχρεώσεων ως άγματος προσδύσας υίος πατρός πολυτέχνου. Τούτο όμως άποδείχθη άναληθές, διότι ούτος ούτε προσδύσας υίος ήτο, ούτε άγματος, προσχθέντων τών σχετικών άποδεικτικών.

Υπό τού Τριμελούς Πλημμελειοδικείου καταδικάσθη κατά συγχίνουσιν ες 10 μηνών φυλάκισιν άνευ άνασταλτικού χαρακτήρος ο Παν. Νκ. Νικολακόπουλος, ένών 28, κάτοικος Κρηθρακίων Φακρίων, κατηγορούμενος διά συκοφαντικήν δυσφήμισιν τών άμνημονών του Θεοδοσίου Κουτσουλή και Έλένης Ύπαρχου Γεωρ. Κουσαντώνη.

Κατά τού κατηγορητήριον

ΟΙ Κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΚΑΙ ΚΑΡΝΤΕΛΛΙ ΔΙΕΚΗΡΥΞΑΝ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΞΕΛΙΠΟΝ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΤΗΣ ΤΡΙΜΕΡΟΥΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΗΡΧΙΣΑΝ ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΝ ΤΙΤΟ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατά τηλεγράφημα εκ Βελιγραδίου τήν 10 προΐννη χθές ες τόν Λευκόν Άνάκτορον ήρχισαν αι συνομιλίαι τού πρόεδρου τής κυβερνήσεως κ. Καραμανλή με τόν στρατάρχη Τίτο και άλλων μελών τής Γιουγκοσλαβικής κυβερνήσεως.

Μετά τού πέρας τής συναντήσεως παρετήρη πρός τμήν του κ. Πρωθυπουργού και τών μελών τής Έλληνικής αντιπροσωπείας γεύμα ες τού μέγαρον τού Βασιλειού Συμβούλου.

Τήν θραν έσπερινήν ες τού αύτό μέγαρον έδόθη δεξίωσις με πολλούς προσκεκλημένους. Έν τή μεταξύ ο κ. Καραμανλής έπισκέφθη τή Μουσειά, τού Στρατιωτικόν και τού Έθνομικόν.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ. Κατά τού παρκαθεν πρόγευμα πρός τμήν του κ. Καραμανλή, ο αντιπρόεδρος τού Ομοσπονδιακού Συμβουλίου τής Γιουγκοσλαβίας κ. Καρντέλλι, είνε πρόσποιόν τού ένόνου ότι «οί λαοί τής Γιουγκοσλαβίας και τής

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ. Κατά τού παρκαθεν πρόγευμα πρός τμήν του κ. Καραμανλή, ο αντιπρόεδρος τού Ομοσπονδιακού Συμβουλίου τής Γιουγκοσλαβίας κ. Καρντέλλι, είνε πρόσποιόν τού ένόνου ότι «οί λαοί τής Γιουγκοσλαβίας και τής

«Ελλάδος ακολουθούσας τήν παράδοσιν τού παρελθόντος, έπέτυχον έντός των πλαισίων των νέων ιστορικών συνθηκών, να δημοιοργήσουν στεριανών βάσιν άποκαταστάσεως σχέσεων φιλικής και καλής γειτονίας.

«Θά ήδυνάτο τις να είπη άνευ ύπερβολής, ένόνου, ότι αι σχέσεις μας έν τή συνόλη των άποτελούν σήμερον τού παρκαθεν, τού όποιον έπιβεβαιώσιν τήν δυνατότητα ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ Κρατών και ιδιαίτερος μεταξύ Κρατών με διάφορα οικονομικά και κοινωνικά συστήματα».

Έν συνεχεί άνέτερεν ες τήν συνάντησιν τού Τίτο μετά τού Βασιλέως Παύλου ες Κέρκυραν, ως και ες τας μετασυνεδριάσεσας συσκέψεις μεταξύ αντιπροσώπων των δύο Κρατών και συνέχισε :

«Επιτραπήθη μοι να άσχοληθώ επί όλιγον επί ένός προβλήματος τού όποιοι είναι: άπ' εθείας συνδεόμενον με τήν κρατούσαν κατάστασιν πνευματικόν παρά τή έλληνική κοινή γνώμη. Πρόκειται διά τού ζήτημα τής Κύπρου. Θά ήθελα να έπωφεληθώ τής ευκαιρίας τούτης διά να ύπογραμμίσω άκόμη μίαν φοράν αύτό τού όποιοι έπιανελημνώς έρχομεν βήματα: ότι δηλαδή ή Γιουγκοσλαβία δέν έπαυσε να δεικνύη σεβασμόν και κατανόησιν διά τήν πρωταρχικήν σημασίαν, τήν όποιαν έχει τού Κυπριακόν διά τήν Ελλάδα».

«Η κυβερνήσις μας και αι εύρεται λαϊκά μαζάι τής χώρας μας, στηρίζονται ες τήν άρχήν τής αυτοδιαθέσεως, δέν ήδυνάτοσαν είνη ή εκδηλώσασιν τήν συμπάθειαν και τήν ήθικήν και πολιτικήν ύποστήριξιν των ες τας δικαίας διεκδικήσεις τού κυπριακού λαού. Η έμπικρατούσα ες τήν νήσον ταύτην κατάσταση, άποτελεί τού ένι είδος άναρχισμού».

«Ελλάδος ακολουθούσας τήν παράδοσιν τού παρελθόντος, έπέτυχον έντός των πλαισίων των νέων ιστορικών συνθηκών, να δημοιοργήσουν στεριανών βάσιν άποκαταστάσεως σχέσεων φιλικής και καλής γειτονίας.

«Θά ήδυνάτο τις να είπη άνευ ύπερβολής, ένόνου, ότι αι σχέσεις μας έν τή συνόλη των άποτελούν σήμερον τού παρκαθεν, τού όποιον έπιβεβαιώσιν τήν δυνατότητα ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ Κρατών και ιδιαίτερος μεταξύ Κρατών με διάφορα οικονομικά και κοινωνικά συστήματα».

Έν συνεχεί άνέτερεν ες τήν συνάντησιν τού Τίτο μετά τού Βασιλέως Παύλου ες Κέρκυραν, ως και ες τας μετασυνεδριάσεσας συσκέψεις μεταξύ αντιπροσώπων των δύο Κρατών και συνέχισε :

«Επιτραπήθη μοι να άσχοληθώ επί όλιγον επί ένός προβλήματος τού όποιοι είναι: άπ' εθείας συνδεόμενον με τήν κρατούσαν κατάστασιν πνευματικόν παρά τή έλληνική κοινή γνώμη. Πρόκειται διά τού ζήτημα τής Κύπρου. Θά ήθελα να έπωφεληθώ τής ευκαιρίας τούτης διά να ύπογραμμίσω άκόμη μίαν φοράν αύτό τού όποιοι έπιανελημνώς έρχομεν βήματα: ότι δηλαδή ή Γιουγκοσλαβία δέν έπαυσε να δεικνύη σεβασμόν και κατανόησιν διά τήν πρωταρχικήν σημασίαν, τήν όποιαν έχει τού Κυπριακόν διά τήν Ελλάδα».

«Η κυβερνήσις μας και αι εύρεται λαϊκά μαζάι τής χώρας μας, στηρίζονται ες τήν άρχήν τής αυτοδιαθέσεως, δέν ήδυνάτοσαν είνη ή εκδηλώσασιν τήν συμπάθειαν και τήν ήθικήν και πολιτικήν ύποστήριξιν των ες τας δικαίας διεκδικήσεις τού κυπριακού λαού. Η έμπικρατούσα ες τήν νήσον ταύτην κατάσταση, άποτελεί τού ένι είδος άναρχισμού».

«Αλλως τε ή στάσις σας ες τού Κυπριακόν είναι σύμφωνος και με τήν γενικότεραν προσπαθειάν σας πρός εξαεραλίσει τής ειρήνης, διότι έν τού πρόβλημα τούτο δέν είνε ταχέως άπολύτως λύσειν, ύπάρχει φάρος να εξελιχθή ες γενικότερον διεθνές πρόβλημα με έπιπικινδύνους όσον και εύρύτερας συνεπείας.

Νομίζω, ότι ή θέσις τήν όποιαν έκατοον Κράτος λαμβάνει έναντι τού Κυπριακού ζήτηματος και έναντι των άλλων παρεμφερών ζητημάτων, παρέχει τού μέτρον τής ειλικρινούς και προσήλικώσεως του πρός τας ύψηλάς άρχάς, αΐτινες διέπουν τήν διεθνή κοινήτητα.

Δέν είναι δυνατόν να ύπερήχη όμολογία ες τήν διεθνή ζώνη όταν ο κόσμος διαίρειται ες κυρίαρχους και άλυτρώτους, όταν εκατομμύρια άνθρωποι ύπάρχουσιν δέν έχου άποκτήσει τού δικαίωμα να ρυθμίσουν τήν ίδίαν των τύχην».

Παρατέρο είπεν, ότι συμμερίεται τάς άπόψεις τού κ. Καρντέλλι, όσον άφορά τήν χρησιμότητα τής Βαλκανικής Συμμαχίας και ύπεγράμμισε τά εής :

«Ατυχώς τού Βαλκανικόν

Σύμφωνον περιέπεσεν ες άδρανείαν και τούτο ούχι ύπό τήν όψιν ήμών. Δέν ήτο όμως δυνατόν να συμβή άλλως, είναι μέλος αύτου δέν έπιδεικνύει τού έπιβαλλόμενον συμμαχικόν πνεύμα.

Η στάσις αύτη τής Τουρκίας είναι τοσοούτον μάλλον άδικαιολόγητος, καθόσον είναι μόνον τού δικαίου αιτήμα των Κυπρίων θεμελιούται λογική ήθικώς και νομικώς, άλλα παρεχόνται πρός τήν Τουρκία και πλήρεις έγχυήσεις επί των ειδικών ήός πρός τήν νήσον συμπεφορτών τής.

Δέν είναι δυνατόν ή έλευθερία να προστατεύεται ες τήν Βαλκανικήν και να καταπνίγεται ες τήν Κύπρον. Αύτοι είναι οι λόγοι δι' ούς ή Τριμερής Συμμαχία περιήλθεν ες σημερον νεκρόν».

Παρατέρο ήσυχολήθη με τά γεγονότα τής Ανατολικής Ευρώπης και τής Μέσης Ανατολής και ύπεγράμμισε, ότι τά αίτια τούτων συσταται κυρίως ες τού ότι ώρισμένα χωράι τής ύσεως άρνούσται να άπαλλαγούν τής προπολεμικής νοοτροπίας, ένθ άλλω τού ανατολικού κόσμου δέν άβόνοται τήν άρχήν τής ήθικής άνεκέρτητας.

«Ελλάδος ακολουθούσας τήν παράδοσιν τού παρελθόντος, έπέτυχον έντός των πλαισίων των νέων ιστορικών συνθηκών, να δημοιοργήσουν στεριανών βάσιν άποκαταστάσεως σχέσεων φιλικής και καλής γειτονίας.

«Θά ήδυνάτο τις να είπη άνευ ύπερβολής, ένόνου, ότι αι σχέσεις μας έν τή συνόλη των άποτελούν σήμερον τού παρκαθεν, τού όποιον έπιβεβαιώσιν τήν δυνατότητα ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ Κρατών και ιδιαίτερος μεταξύ Κρατών με διάφορα οικονομικά και κοινωνικά συστήματα».

Έν συνεχεί άνέτερεν ες τήν συνάντησιν τού Τίτο μετά τού Βασιλέως Παύλου ες Κέρκυραν, ως και ες τας μετασυνεδριάσεσας συσκέψεις μεταξύ αντιπροσώπων των δύο Κρατών και συνέχισε :

«Επιτραπήθη μοι να άσχοληθώ επί όλιγον επί ένός προβλήματος τού όποιοι είναι: άπ' εθείας συνδεόμενον με τήν κρατούσαν κατάστασιν πνευματικόν παρά τή έλληνική κοινή γνώμη. Πρόκειται διά τού ζήτημα τής Κύπρου. Θά ήθελα να έπωφεληθώ τής ευκαιρίας τούτης διά να ύπογραμμίσω άκόμη μίαν φοράν αύτό τού όποιοι έπιανελημνώς έρχομεν βήματα: ότι δηλαδή ή Γιουγκοσλαβία δέν έπαυσε να δεικνύη σεβασμόν και κατανόησιν διά τήν πρωταρχικήν σημασίαν, τήν όποιαν έχει τού Κυπριακόν διά τήν Ελλάδα».

«Η κυβερνήσις μας και αι εύρεται λαϊκά μαζάι τής χώρας μας, στηρίζονται ες τήν άρχήν τής αυτοδιαθέσεως, δέν ήδυνάτοσαν είνη ή εκδηλώσασιν τήν συμπάθειαν και τήν ήθικήν και πολιτικήν ύποστήριξιν των ες τας δικαίας διεκδικήσεις τού κυπριακού λαού. Η έμπικρατούσα ες τήν νήσον ταύτην κατάσταση, άποτελεί τού ένι είδος άναρχισμού».

«Ελλάδος ακολουθούσας τήν παράδοσιν τού παρελθόντος, έπέτυχον έντός των πλαισίων των νέων ιστορικών συνθηκών, να δημοιοργήσουν στεριανών βάσιν άποκαταστάσεως σχέσεων φιλικής και καλής γειτονίας.

«Θά ήδυνάτο τις να είπη άνευ ύπερβολής, ένόνου, ότι αι σχέσεις μας έν τή συνόλη των άποτελούν σήμερον τού παρκαθεν, τού όποιον έπιβεβαιώσιν τήν δυνατότητα ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ Κρατών και ιδιαίτερος μεταξύ Κρατών με διάφορα οικονομικά και κοινωνικά συστήματα».

Έν συνεχεί άνέτερεν ες τήν συνάντησιν τού Τίτο μετά τού Βασιλέως Παύλου ες Κέρκυραν, ως και ες τας μετασυνεδριάσεσας συσκέψεις μεταξύ αντιπροσώπων των δύο Κρατών και συνέχισε :

«Επιτραπήθη μοι να άσχοληθώ επί όλιγον επί ένός προβλήματος τού όποιοι είναι: άπ' εθείας συνδεόμενον με τήν κρατούσαν κατάστασιν πνευματικόν παρά τή έλληνική κοινή γνώμη. Πρόκειται διά τού ζήτημα τής Κύπρου. Θά ήθελα να έπωφεληθώ τής ευκαιρίας τούτης διά να ύπογραμμίσω άκόμη μίαν φοράν αύτό τού όποιοι έπιανελημνώς έρχομεν βήματα: ότι δηλαδή ή Γιουγκοσλαβία δέν έπαυσε να δεικνύη σεβασμόν και κατανόησιν διά τήν πρωταρχικήν σημασίαν, τήν όποιαν έχει τού Κυπριακόν διά τήν Ελλάδα».

«Η κυβερνήσις μας και αι εύρεται λαϊκά μαζάι τής χώρας μας, στηρίζονται ες τήν άρχήν τής αυτοδιαθέσεως, δέν ήδυνάτοσαν είνη ή εκδηλώσασιν τήν συμπάθειαν και τήν ήθικήν και πολιτικήν ύποστήριξιν των ες τας δικαίας διεκδικήσεις τού κυπριακού λαού. Η έμπικρατούσα ες τήν νήσον ταύτην κατάσταση, άποτελεί τού ένι είδος άναρχισμού».

«Ελλάδος ακολουθούσας τήν παράδοσιν τού παρελθόντος, έπέτυχον έντός των πλαισίων των νέων ιστορικών συνθηκών, να δημοιοργήσουν στεριανών βάσιν άποκαταστάσεως σχέσεων φιλικής και καλής γειτονίας.

«Θά ήδυνάτο τις να είπη άνευ ύπερβολής, ένόνου, ότι αι σχέσεις μας έν τή συνόλη των άποτελούν σήμερον τού παρκαθεν, τού όποιον έπιβεβαιώσιν τήν δυνατότητα ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ Κρατών και ιδιαίτερος μεταξύ Κρατών με διάφορα οικονομικά και κοινωνικά συστήματα».

Έν συνεχεί άνέτερεν ες τήν συνάντησιν τού Τίτο μετά τού Βασιλέως Παύλου ες Κέρκυραν, ως και ες τας μετασυνεδριάσεσας συσκέψεις μεταξύ αντιπροσώπων των δύο Κρατών και συνέχισε :

«Επιτραπήθη μοι να άσχοληθώ επί όλιγον επί ένός προβλήματος τού όποιοι είναι: άπ' εθείας συνδεόμενον με τήν κρατούσαν κατάστασιν πνευματικόν παρά τή έλληνική κοινή γνώμη. Πρόκειται διά τού ζήτημα τής Κύπρου. Θά ήθελα να έπωφεληθώ τής ευκαιρίας τούτης διά να ύπογραμμίσω άκόμη μίαν φοράν αύτό τού όποιοι έπιανελημνώς έρχομεν βήματα: ότι δηλαδή ή Γιουγκοσλαβία δέν έπαυσε να δεικνύη σεβασμόν και κατανόησιν διά τήν πρωταρχικήν σημασίαν, τήν όποιαν έχει τού Κυπριακόν διά τήν Ελλάδα».

«Η κυβερνήσις μας και αι εύρεται λαϊκά μαζάι τής χώρας μας, στηρίζονται ες τήν άρχήν τής αυτοδιαθέσεως, δέν ήδυνάτοσαν είνη ή εκδηλώσασιν τήν συμπάθειαν και τήν ήθικήν και πολιτικήν ύποστήριξιν των ες τας δικαίας διεκδικήσεις τού κυπριακού λαού. Η έμπικρατούσα ες τήν νήσον ταύτην κατάσταση, άποτελεί τού ένι είδος άναρχισμού».

«Ελλάδος ακολουθούσας τήν παράδοσιν τού παρελθόντος, έπέτυχον έντός των πλαισίων των νέων ιστορικών συνθηκών, να δημοιοργήσουν στεριανών βάσιν άποκαταστάσεως σχέσεων φιλικής και καλής γειτονίας.

«Θά ήδυνάτο τις να είπη άνευ ύπερβολής, ένόνου, ότι αι σχέσεις μας έν τή συνόλη των άποτελούν σήμερον τού παρκαθεν, τού όποιον έπιβεβαιώσιν τήν δυνατότητα ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ Κρατών και ιδιαίτερος μεταξύ Κρατών με διάφορα οικονομικά και κοινωνικά συστήματα».

Έν συνεχεί άνέτερεν ες τήν συνάντησιν τού Τίτο μετά τού Βασιλέως Παύλου ες Κέρκυραν, ως και ες τας μετασυνεδριάσεσας συσκέψεις μεταξύ αντιπροσώπων των δύο Κρατών και συνέχισε :

«Επιτραπήθη μοι να άσχοληθώ επί όλιγον επί ένός προβλήματος τού όποιοι είναι: άπ' εθείας συνδεόμενον με τήν κρατούσαν κατάστασιν πνευματικόν παρά τή έλληνική κοινή γνώμη. Πρόκειται διά τού ζήτημα τής Κύπρου. Θά ήθελα να έπωφεληθώ τής ευκαιρίας τούτης διά να ύπογραμμίσω άκόμη μίαν φοράν αύτό τού όποιοι έπιανελημνώς έρχομεν βήματα: ότι δηλαδή ή Γιουγκοσλαβία δέν έπαυσε να δεικνύη σεβασμόν και κατανόησιν διά τήν πρωταρχικήν σημασίαν, τήν όποιαν έχει τού Κυπριακόν διά τήν Ελλάδα».

«Η κυβερνήσις μας και αι εύρεται λαϊκά μαζάι τής χώρας μας, στηρίζονται ες τήν άρχήν τής αυτοδιαθέσεως, δέν ήδυνάτοσαν είνη ή εκδηλώσασιν τήν συμπάθειαν και τήν ήθικήν και πολιτικήν ύποστήριξιν των ες τας δικαίας διεκδικήσεις τού κυπριακού λαού. Η έμπικρατούσα ες τήν νήσον ταύτην κατάσταση, άποτελεί τού ένι είδος άναρχισμού».

«Ελλάδος ακολουθούσας τήν παράδοσιν τού παρελθόντος, έπέτυχον έντός των πλαισίων των νέων ιστορικών συνθηκών, να δημοιοργήσουν στεριανών βάσιν άποκαταστάσεως σχέσεων φιλικής και καλής γειτονίας.

«Θά ήδυνάτο τις να είπη άνευ ύπερβολής, ένόνου, ότι αι σχέσεις μας έν τή συνόλη των άποτελούν σήμερον τού παρκαθεν, τού όποιον έπιβεβαιώσιν τήν δυνατότητα ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ Κρατών και ιδιαίτερος μεταξύ Κρατών με διάφορα οικονομικά και κοινωνικά συστήματα».

Έν συνεχεί άνέτερεν ες τήν συνάντησιν τού Τίτο μετά τού Βασιλέως Παύλου ες Κέρκυραν, ως και ες τας μετασυνεδριάσεσας συσκέψεις μεταξύ αντιπροσώπων των δύο Κρατών και συνέχισε :

«Επιτραπήθη μοι να άσχοληθώ επί όλιγον επί ένός προβλήματος τού όποιοι είναι: άπ' εθείας συνδεόμενον με τήν κρατούσαν κατάστασιν πνευματικόν παρά τή έλληνική κοινή γνώμη. Πρόκειται διά τού ζήτημα τής Κύπρου. Θά ήθελα να έπωφεληθώ τής ευκαιρίας τούτης διά να ύπογραμμίσω άκόμη μίαν φοράν αύτό τού όποιοι έπιανελημνώς έρχομεν βήματα: ότι δηλαδή ή Γιουγκοσλαβία δέν έπαυσε να δεικνύη σεβασμόν και κατανόησιν διά τήν πρωταρχικήν σημασίαν, τήν όποιαν έχει τού Κυπριακόν διά τήν Ελλάδα».

«Η κυβερνήσις μας και αι εύρεται λαϊκά μαζάι τής χώρας μας, στηρίζονται ες τήν άρχήν τής αυτοδιαθέσεως, δέν ήδυνάτοσαν είνη ή εκδηλώσασιν τήν συμπάθειαν και τήν ήθικήν και πολιτικήν ύποστήριξιν των ες τας δικαίας διεκδικήσεις τού κυπριακού λαού. Η έμπικρατούσα ες τήν νήσον ταύτην κατάσταση, άποτελεί τού ένι είδος άναρχισμού».

«Ελλάδος ακολουθούσας τήν παράδοσιν τού παρελθόντος, έπέτυχον έντός των πλαισίων των νέων ιστορικών συνθηκών, να δημοιοργήσουν στεριανών βάσιν άποκαταστάσεως σχέσεων φιλικής και καλής γειτονίας.

«Θά ήδυνάτο τις να είπη άνευ ύπερβολής, ένόνου, ότι αι σχέσεις μας έν τή συνόλη των άποτελούν σήμερον τού παρκαθεν, τού όποιον έπιβεβαιώσιν τήν δυνατότητα ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ Κρατών και ιδιαίτερος μεταξύ Κρατών με διάφορα οικονομικά και κοινωνικά συστήματα».

Έν συνεχεί άνέτερεν ες τήν συνάντησιν τού Τίτο μετά τού Βασιλέως Παύλου ες Κέρκυραν, ως και ες τας μετασυνεδριάσεσας συσκέψεις μεταξύ αντιπροσώπων των δύο Κρατών και συνέχισε :

«Επιτραπήθη μοι να άσχοληθώ επί όλιγον επί ένός προβλήματος τού όποιοι είναι: άπ' εθείας συνδεόμενον με τήν κρατούσαν κατάστασιν πνευματικόν παρά τή έλληνική κοινή γνώμη. Πρόκειται διά τού ζήτημα τής Κύπρου. Θά ήθελα να έπωφεληθώ τής ευκαιρίας τούτης διά να ύπογραμμίσω άκόμη μίαν φοράν αύτό τού όποιοι έπιανελημνώς έρχομεν βήματα: ότι δηλαδή ή Γιουγκοσλαβία δέν έπαυσε να δεικνύη σεβασμόν και κατανόησιν διά τήν πρωταρχικήν σημασίαν, τήν όποιαν έχει τού Κυπριακόν διά τήν Ελλάδα».

«Η κυβερνήσις μας και αι εύρεται λαϊκά μαζάι τής χώρας μας, στηρίζονται ες τήν άρχήν τής αυτοδιαθέσεως, δέν ήδυνάτοσαν είνη ή εκδηλώσασιν τήν συμπάθειαν και τήν ήθικήν και πολιτικήν ύποστήριξιν των ες τας δικαίας διεκδικήσεις τού κυπριακού λαού. Η έμπικρατούσα ες τήν νήσον ταύτην κατάσταση, άποτελεί τού ένι είδος άναρχισμού».

«Ελλάδος ακολουθούσας τήν παράδοσιν τού παρελθόντος, έπέτυχον έντός των πλαισίων των νέων ιστορικών συνθηκών, να δημοιοργήσουν στεριανών βάσιν άποκαταστάσεως σχέσεων φιλικής και καλής γειτονίας.

«Θά ήδυνάτο τις να είπη άνευ ύπερβολής, ένόνου, ότι αι σχέσεις μας έν τή συνόλη των άποτελούν σήμερον τού παρκαθεν, τού όποιον έπιβεβαιώσιν τήν δυνατότητα ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ Κρατών και ιδιαίτερος μεταξύ Κρατών με διάφορα οικονομικά και κοινωνικά συστήματα».

Έν συνεχεί άνέτερεν ες τήν συνάντησιν τού Τίτο μετά τού Βασιλέως Παύλου ες Κέρκυραν, ως και ες τας μετασυνεδριάσεσας συσκέψεις μεταξύ αντιπροσώπων των δύο Κρατών και συνέχισε :

«Επιτραπήθη μοι να άσχοληθώ επί όλιγον επί ένός προβλήματος τού όποιοι είναι: άπ' εθείας συνδεόμενον με τήν κρατούσαν κατάστασιν πνευματικόν παρά τή έλληνική κοινή γνώμη. Πρόκειται διά τού ζήτημα τής Κύπρου. Θά ήθελα να έπωφεληθώ τής ευκαιρίας τούτης διά να ύπογραμμίσω άκόμη μίαν φοράν αύτό τού όποιοι έπιανελημνώς έρχομεν βήματα: ότι δηλαδή ή Γιουγκοσλαβία δέν έπαυσε να δεικνύη σεβασμόν και κατανόησιν διά τήν πρωταρχικήν σημασίαν, τήν όποιαν έχει τού Κυπριακόν διά τήν Ελλάδα».

«Η κυβερνήσις μας και αι εύρεται λαϊκά μαζάι τής χώρας μας, στηρίζονται ες τήν άρχήν τής αυτοδιαθέσεως, δέν ήδυνάτοσαν είνη ή εκδηλώσασιν τήν συμπάθειαν και τήν ήθικήν και πολιτικήν ύποστήριξιν των ες τας δικαίας διεκδικήσεις τού κυπριακού λαού. Η έμπικρατούσα ες τήν νήσον ταύτην κατάσταση, άποτελεί τού ένι είδος άναρχισμού».

«Ελλάδος ακολουθούσας τήν παράδοσιν τού παρελθόντος, έπέτυχον έντός των πλαισίων των νέων ιστορικών συνθηκών, να δημοιοργήσουν στεριανών βάσιν άποκαταστάσεως σχέσεων φιλικής και καλής γειτονίας.

«Θά ήδυνάτο τις να είπη άνευ ύπερβολής, ένόνου, ότι αι σχέσεις μας έν τή συνόλη των άποτελούν σήμερον τού παρκαθεν, τού όποιον έπιβεβαιώσιν τήν δυνατότητα ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ Κρατών και ιδιαίτερος μεταξύ Κρατών με διάφορα οικονομικά και κοινωνικά συστήματα».

Έν συνεχεί άνέτερεν ες τήν συνάντησιν τού Τίτο μετά τού Βασιλέως Παύλου ες Κέρκυραν, ως και ες τας μετασυνεδριάσεσας συσκέψεις μεταξύ αντιπροσώπων των δύο Κρατών και συνέχισε :

«Επιτραπήθη μοι να άσχοληθώ επί όλιγον επί ένός προβλήματος τού όποιοι είναι: άπ' εθείας συνδεόμενον με τήν κρατούσαν κατάστασιν πνευματικόν παρά τή έλληνική κοινή γνώμη. Πρόκειται διά τού ζήτημα τής Κύπρου. Θά ήθελα να έπωφεληθώ τής ευκαιρίας τούτης διά να ύπογραμμίσω άκόμη μίαν φοράν αύτό τού όποιοι έπιανελημνώς έρχομεν βήματα: ότι δηλαδή ή Γιουγκοσλαβία δέν έπαυσε να δεικνύη σεβασμόν και κατανόησιν διά τήν πρωταρχικήν σημασίαν, τήν όποιαν έχει τού Κυπριακόν διά τήν Ελλάδα».

«Η κυβερνήσις μας και αι εύρεται λαϊκά μαζάι τής χώρας μας, στηρίζονται ες τήν άρχήν τής αυτοδιαθέσεως, δέν ήδυνάτοσαν είνη ή εκδηλώσασιν τήν συμπάθειαν και τήν ήθικήν και πολιτικήν ύποστήριξιν των ες τας δικαίας διεκδικήσεις τού κυπριακού λαού. Η έμπικρατούσα ες τήν νήσον ταύτην κατάσταση, άποτελεί τού ένι είδος άναρχισμού».

«Ελλάδος ακολουθούσας τήν παράδοσιν τού παρελθόντος, έπέτυχον έντός των πλαισίων των